

jednostka budżetowa
miasta stołecznego
Warszawy

STANDARDY ADAPTACJI

Żłobek nr 19

ul. Rabsztyńska 22

01-143 Warszawa

#WARSZAWADLANAJMŁODSZYCH

W warszawskich żłobkach publicznych przyjęto standardy pracy w zakresie współpracy z rodzicami w okresie adaptacji, są nimi:

- Placówka organizuje adaptację nowych dzieci tak, by móc poświęcić uwagę każdemu z nich
- Rodzice lub inne bliskie dorosłe osoby towarzyszą dziecku w czasie adaptacji
- W placówce prowadzi się różne działania ułatwiające dzieciom adaptację
- Kadra uważnie buduje relacje z dzieckiem, szanując jego potrzeby
- Kadra rozpoznaje moment zakończenia adaptacji dziecka i wie, kiedy dziecko jest gotowe do rozstania z rodzicem
- Kadra zaznajamia rodziców z przebiegiem procesu adaptacji i jego znaczeniem dla zdrowia i rozwoju dzieci
- W trakcie adaptacji kadra daje wsparcie rodzicom w sytuacjach dla nich trudnych

*Standardy w obszarze *Współpraca z rodzicami w okresie adaptacji* zostały opracowane na podstawie: [Jakość od początku. Standardy jakości opieki i wspierania rozwoju dzieci do lat 3. \(2019\) pod redakcją Moniki Rościszewska–Woźniak.](#)

Placówka organizuje adaptację nowych dzieci tak, by móc poświęcić uwagę każdemu z nich

- Dzielimy dzieci z opiekunami na podgrupy w różnych ramach czasowych (harmonogram adaptacji).
- Zaznajamiamy dzieci i rodziców z pomieszczeniami w grupach dziecięcych.
- Informujemy rodziców o rozkładzie dnia pobytu dziecka w żłobku i innych ważnych kwestiach organizacyjnych.
- Prowadzimy zabawy z udziałem dzieci i rodziców.
- Stopniowo wydłużamy czas pobytu dzieci w żłobku.

Rodzice lub inne bliskie dorosłe osoby towarzyszą dziecku w czasie adaptacji

- Podczas pobytu w placówce, w czasie adaptacji, dziecku towarzyszy jeden rodzic lub opiekun prawny.
- Rodzic/opiekun prawny uczestniczy w zabawach organizowanych przez opiekunki.
- Rodzic/opiekun prawny nie korzysta z telefonu w trakcie adaptacji oraz podczas przyprowadzania i odbierania dziecka ze żłobka (całą swoją uwagę poświęca dziecku).
- Pożegnanie z dzieckiem powinno być krótkie - nawet jeśli ono płacze, przytulamy, mówimy zgodnie z prawdą, kiedy wrócimy (np. po obiedzie), całujemy i wychodzimy. Przedłużanie momentu pożegnania zazwyczaj tylko pogarsza sytuację, powodując kolejny stres i łzy u dziecka. Warto wiedzieć, że dziecko wyczuwa zdenerwowanie rodzica i samo zaczyna się wówczas bać.
- Nie należy rezygnować z pójścia do żłobka, gdy dziecko płacze, tupie nogami, kurczowo się trzyma rodzica (o ile oczywiście nie jest to efektem jego uzasadnionego lęku) – jest to normalna reakcja na rozstanie z rodzicem. Zwykle taki stan utrzymuje się do 10-15 minut od wyjścia rodzica ze żłobka, a potem mija, dziecko włącza się w zabawę grupy.
- Nie należy wymykać się ze żłobka ukradkiem, gdy dziecko nie widzi – to bardzo ważne, żeby maluch czuł się bezpiecznie – mama czy tata pożegnali się i poszli do pracy, a dziecko dostaje informację, że rodzice wrócą. Wymykanie się bez pożegnania nie służy ani dziecku (gdy nagle zauważy zniknięcie rodzica), ani rodzicowi (będzie się denerwować, jak dziecko zareaguje, gdy zobaczy jego nieobecność).

W placówce prowadzi się różne działania ułatwiające dzieciom adaptację

- Przygotowujemy naklejki z imionami dzieci i opiekunek i umieszczamy je na ubraniu.
- Każde dziecko ma przypisany swój własny numerek (szafki, leżaczka, krzeselka, nocnika).
- Prowadzimy zajęcia adaptacyjne dla dzieci (ruchowe, muzyczne, plastyczne i integracyjne).
- Panie opiekunki poznają przyzwyczajenia i potrzeby dzieci, towarzyszące codziennym czynnościom (jedzeniu, zasypianiu, toalecie, ubieraniu się, zabawie).
- Pozwólcie Państwo zabrać dziecku do żłobka ulubioną zabawkę, z którą ma miłe wspomnienia, nie rozstaje się z nią w domu. Może to być także kocyk, poduszka czy inny przedmiot, który będzie się dziecku kojarzył z domem i dzięki któremu łatwiej będzie mu znieść rozłąkę z rodzicami.

Kadra uważnie buduje relacje z dzieckiem, szanując jego potrzeby

- Zwracamy się do dziecka na poziomie jego wzroku.
- Mówimy spokojnym i ciepłym głosem.
- Nie obserwujemy dzieci z boku, lecz inicjujemy kontakt, tworząc ciepłą i przyjazną atmosferę.
- Reagujemy na emocje dziecka (przytulanie, rozmowa, tłumaczenie zaistniałej sytuacji).
- Nie zmuszamy dziecka do jedzenia i innych aktywności – umiejętnie zachęcamy.

Kadra rozpoznaje moment zakończenia adaptacji dziecka i wie, kiedy dziecko jest gotowe do rozstania z rodzicem

- Obserwujemy dziecko, czy zaczyna w żłobku jeść, pić, czy podejmuje zabawę, czy daje się uspokoić opiekunowi.
- Dajemy rodzicom wskazówki odnośnie prawidłowego pożegnania się z dzieckiem (kontrola emocji, jasny komunikat do dziecka, że rodzic wychodzi i wróci).
- Gotowość dziecka do pozostania z opiekunkami widoczna jest w sytuacji, kiedy nie zwraca już uwagi na obecność rodzica, bawi się z innymi dziećmi, wchodzi do grupy bez stresu i napięcia.
- Nie przedłużamy niepotrzebnie okresu adaptacji np. jeśli dziecko nie przeżywa już dużego stresu, podejmujemy próby pozostawienia na leżakowanie.
- Dziecko samo zwraca się do opiekunów (pokazuje zabawki, patrzy w oczy, nawiązuje kontakt, pozwala się brać na rękę itp.).

Kadra zaznajamia rodziców z przebiegiem procesu adaptacji i jego znaczeniem dla zdrowia i rozwoju dzieci

- Prowadzimy indywidualne rozmowy z rodzicami.
- Informujemy rodziców o zmianach, jakie mogą nastąpić w zachowaniu dziecka podczas adaptacji (zaburzenia snu, zaburzenia aktywności, brak apetytu lub nadmierny apetyt, wymioty, płacz, lęk, niepokój, agresja i moczenie się, itp.);
- Warto rozmawiać z dzieckiem o zmianach, które mają nastąpić w jego życiu, opowiadać, co je czeka, tłumaczyć powody rozłąki oraz zapewniać o swojej miłości i powrotach.
- Nie przedstawiamy dziecku żłobka jako „krajny szczęśliwości”. Mówimy prawdę: będą nowi koledzy, dużo zabawek, ale trzeba będzie tam zostać bez rodziców.
- Jeśli podjęliście Państwo decyzję o pobycie dziecka w żłobku, niech ta sprawa nie będzie przedmiotem negocjacji. Dziecko potrzebuje czytelnych i zdecydowanych komunikatów. Najważniejsza jest konsekwencja w postępowaniu.
- Nie „wynagradzamy” dziecka za pobyt w żłobku (np. obiecując kupienie mu czegoś w zamian za pójście do żłobka) – lepiej chwalcmy dziecko za jego dzielność i umiejętność radzenia sobie w każdej sytuacji. Jeśli dziecko bardzo płakało, powiedzmy mu, że wszyscy ludzie czasami denerwują się i obawiają, robiąc coś pierwszy raz, ale po kilku dniach czują się pewniej – tak będzie i z nim.
- Ważne, by osoba, która pozostawia dziecko w żłobku starała się kontrolować swoje emocje i opanowywać przykre odczucia związane z rozstaniem z dzieckiem.

W trakcie adaptacji kadra daje wsparcie rodzicom w sytuacjach dla nich trudnych

Dla małego dziecka pójście do żłobka wiąże się z pierwszym rozstaniem z najbliższymi oraz przeżywaniem mnóstwa nowych i nieznanych wcześniej doświadczeń/emocji. Zdecydowana większość maluchów rozpoczynających przygodę ze żłobkiem, ma za sobą raczej małe doświadczenie rozłąki z rodzicami, a dodatkowo na tak wielką zmianę w ich życiu nakładają się też obawy i lęki samych rodziców.

Mieszanka ta może powodować burzę negatywnych emocji. Jak sobie z tym poradzić? Podstawą jest akceptacja zmian, jakie nadchodzą w życiu rodziny oraz czas na stopniowe przygotowywanie się do coraz dłuższej rozłąki. Temu właśnie służy adaptacja. Dzięki niej maluch może we własnym tempie, krok po kroku, oswajać się z otoczeniem, poznawać opiekunów i rówieśników. Uczestniczy w codziennych rytuałach, bierze udział w zabawach – czyli: przyzwyczajają się do placówki i wszystkiego, co z nią związane.

W żłobku:

- Rozmawiamy z rodzicami na temat wpływu ich pozytywnego nastawienia do żłobka (nieokazywanie obaw, złych emocji w obecności dziecka), na dziecko.
- wspieramy rodziców w trudniejszych momentach adaptacji.
- udzielamy wyczerpujących odpowiedzi na zadawane pytania.